

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSPA-140-42(4)/10

Warszawa, 8 czerwca 2010 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Przekazuję przyjęte przez Radę Ministrów stanowisko wobec komisyjnego projektu ustawy

- o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych oraz ustawy - Kodeks karny (druk nr 2878).

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Sprawiedliwości do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

(-) Donald Tusk

Stanowisko Rządu
do komisyjnego projektu ustawy
o zmianie ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych oraz ustawy – Kodeks
karny
(druk sejmowy nr 2878)

Komisyjny projekt ustawy w wersji pierwotnej zawierał propozycję zmiany ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 62, poz. 504), poprzez wprowadzenie nowego brzmienia art. 11 ust. 3 i dodanie w tym artykule nowych przepisów, oznaczonych jako ust. 3a - 3c oraz nowelizacji *Kodeksu karnego*, w drodze wprowadzenia nowego brzmienia art. 244.

Proponowana nowelizacja art. 11 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, zdaniem projektodawców, wynika z konieczności wyważenia uzasadnionych potrzeb organów prowadzących postępowanie przygotowawcze w ramach postępowania karnego oraz interesów organizatorów imprez masowych.

Zaproponowane w projekcie rozwiązanie zawarte w projektowanych przepisach art. 11 ust. 3a – 3c wymienionej ustawy nasuwało pewne wątpliwości.

W obowiązującym stanie prawnym, zgodnie z art. 11 ust. 3 wymienionej ustawy, zgromadzone podczas utrwalania przebiegu imprezy masowej materiały organizator przechowuje po zakończeniu imprezy masowej przez okres 12 miesięcy, a następnie komisyjnie je niszczy.

Zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych materiały zgromadzone podczas utrwalania przebiegu imprezy masowej mogące stanowić dowody pozwalające na wszczęcie postępowania karnego albo postępowania w sprawach o wykroczenia lub dowody mogące mieć znaczenie dla toczących się takich postępowań, organizator niezwłocznie przekazuje prokuratorowi rejonowemu właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzonej imprezy masowej lub właściwemu terytorialnie komendantowi powiatowemu (miejskiemu, rejonowemu)

Policji, w razie potrzeby z wnioskiem o wszczęcie postępowania karnego lub z wnioskiem o ukaranie, chyba że sam zawiadomi o przestępstwie albo wystąpi z wnioskiem o ukaranie w sprawach o wykroczenie.

Projekt ustawy w art. 1 pkt 2 zawierał natomiast propozycję zmiany polegającą na możliwości wystąpienia przez organizatora imprezy, w terminie 30 dni od jej przeprowadzenia, do prokuratora rejonowego właściwego ze względu na miejsce przeprowadzonej imprezy lub właściwego terytorialnie komendanta powiatowego Policji, z wnioskiem o wyrażenie zgody na komisyjne zniszczenie zgromadzonych podczas utrwalania przebiegu imprezy masowej materiałów.

Podkreślenia wymaga okoliczność, że przewidziane w projekcie ustawy rozwiązanie umożliwiające skrócenie czasu przechowywania utrwalonych materiałów, co do zasady zasługiwało na rozważenie, zastrzeżenia budziły natomiast motywy leżące u podstaw projektowanych zmian, powołujące wyłącznie trudności techniczne oraz obciążenie ekonomiczne organizatorów imprez masowych, związane z koniecznością przechowywania zgromadzonych materiałów.

Należy jednak rozważyć, czy obowiązująca regulacja o przechowywaniu przez 12 miesięcy materiałów zgromadzonych podczas utrwalania przebiegu imprezy masowej jest rzeczywiście uzasadniona potrzebami wymiaru sprawiedliwości zważywszy, że prowadzi ona do długotrwałego przechowywania wizerunku osób a tym samym ingeruje w dobra osobiste tych osób.

Projekt przewidywał również nowelizację art. 244 Kodeksu karnego, poprzez uzupełnienie tego przepisu o znamię niestosowania się do prawomocnie orzeczonego środka karnego w postaci zakazu wstępu na imprezę masową.

Zaproponowana zmiana zasługiwała na aprobatę.

Przepis art. 244 Kodeksu karnego szczegółowo wymienia rodzaje zakazów, obowiązków i zarządzeń sądu, w wypadku których niestosowanie się do nich lub ich niewykonanie przez skazanego lub osobę, wobec której warunkowo umorzono postępowanie karne albo osobę zobowiązaną do wykonania zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany, aktualizuje odpowiedzialność karną na podstawie powołanego przepisu. Według ugruntowanego – zarówno w nauce

prawa karnego, jak i orzecznictwie – poglądu, zakazy i obowiązki, których przestrzeganie chronione jest normą wynikającą z art. 244 k.k., nie są ograniczone do zakazów i obowiązków orzeczonych przez sąd w charakterze środków karnych, lecz obejmują również te zakazy i obowiązki, które charakteru środka karnego nie mają, a nawet nie zostały orzeczone w procesie karnym. Warunkiem odpowiedzialności sprawcy za niestosowanie się do zakazu lub niewykonanie obowiązku jest prawomocny charakter sądowego rozstrzygnięcia oraz zgodność istoty (treści) zakazu lub obowiązku z literalnym brzmieniem choćby jednego znamienia typu przestępstwa określonego w art. 244 k.k. Pogląd ten pozostaje w zgodzie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym m.in. w postanowieniu z dnia 26 lutego 2004 r. (I KZP 47/03, opubl. OSNKW 2004, nr 35), w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że „przedmiotem ochrony przepisu art. 244 k.k. jest orzeczenie każdego sądu (cywilnego, administracyjnego lub karnego), zawierające zakaz określonej w nim działalności, także innej niż gospodarcza”.

Należy jednak podkreślić, że w procesie wykładni dotyczącym zakresu normowania art. 244 k.k., w kontekście wątpliwości odnoszących się do kwestii, czy środek karny – zakaz wstępu na imprezę masową, objęty jest ochroną wynikającą z art. 244 k.k., z racji zawierania się naruszającego taki zakaz zachowania w występującym w opisie czynu określonego w tym przepisie znamieniu „powstrzymywania się od przebywania w określonych (...) miejscach”, należy mieć na uwadze systemowy wymóg interpretowania zakresu przepisu karnego w sposób ścisły, zgodny z zasadą *nullum crimen sine lege stricta*, a tym samym wykluczający możliwość dokonywania jakiegokolwiek rozszerzającej wykładni niekorzystnej dla sprawcy czynu.

Biorąc pod uwagę powyższe uzasadniony jest pogląd, że niestosowanie się skazanego do orzeczonego przez sąd środka karnego w postaci zakazu wstępu na imprezę masową w obecnym stanie prawnym nie jest penalizowane przez art. 244 k.k., zaś konieczność zagwarantowania prewencyjnej skuteczności omawianemu środkowi karnemu przemawia za dokonaniem stosownego uzupełnienia znamion typu przestępstwa określonego w powołanym artykule.

Wskazać należy, że w przypadku wejścia w życie proponowanych przepisów koszty związane z ich realizacją powinny zostać sfinansowane w ramach środków planowanych w ustawie budżetowej na dany rok i nie powinny stanowić podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa.

Komisyjny projekt ustawy w wersji objętej sprawozdaniem komisji sejmowych zawiera propozycję zmiany *ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych* poprzez wprowadzenie nowego brzmienia art. 11 ust. 3 oraz nowelizacji Kodeksu karnego, w drodze wprowadzenia nowego przepisu, oznaczonego jako art. 244a k.k.

Projekt ustawy w powołanym brzmieniu, w art. 1 zawiera propozycję zmiany art. 11 ust. 3 *ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych*, polegającą na wprowadzeniu co najmniej 60-dniowego okresu przechowywania materiałów zgromadzonych podczas utrwalania przebiegu imprezy masowej w tych przypadkach, gdy nie zawierają dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego albo postępowania w sprawach o wykroczenia lub dowodów mających znaczenie dla toczących się takich postępowań. Projektowane rozwiązanie przewiduje ich komisyjne zniszczenie po upływie tego terminu.

Projekt w art. 2 przewiduje również nowelizację Kodeksu karnego poprzez rozszerzenie dotychczasowej kryminalizacji o zachowania polegające na niestosowaniu się do środka karnego w postaci zakazu wstępu na imprezę masową lub połączonego z tym środkiem karnym obowiązku osobistego stawiennictwa w czasie imprezy masowej w jednostce organizacyjnej Policji lub miejscu określonym przez właściwego, ze względu na miejsce zamieszkania osoby skazanej albo ukaranej, komendanta Policji, zagrożone grzywną, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do lat 2 (projektowany art. 244a k.k.).

Rada Ministrów rekomenduje zaproponowane zmiany zarówno w części dotyczącej Kodeksu karnego (art. 244a), jak i dotyczącej *ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych* (art. 11). Jednocześnie Rząd z satysfakcją zauważa,

że pierwotne mankamenty projektu komisyjnego zostały usunięte w toku dotychczasowych prac parlamentarnych nad tym projektem.

Tym samym projekt w kształcie objętym sprawozdaniem sejmowych Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki (druk nr 3020), w ocenie Rządu zasługuje na poparcie.

Jednocześnie Rząd poddaje pod rozagę uwzględnienie, w toku dalszych prac sejmowych, potrzeby zmiany upoważnienia ustawowego zawartego w art. 23 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, proponując przyjęcie następującego brzmienia tego przepisu:

„Art. 23. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) wymagania, jakie powinni spełniać kierownik do spraw bezpieczeństwa, służby porządkowe i służby informacyjne w zakresie wyzkolenia, w tym tematykę i formę prowadzenia szkoleń, jednostki właściwe do ich prowadzenia i wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia,

2) wyposażenie służb porządkowych i służb informacyjnych, z uwzględnieniem specyfiki imprez masowych i przewidywanych zagrożeń,

3) sposób i zakres sprawowania przez służby porządkowe i służby informacyjne kontroli uprawnień osób do uczestniczenia w imprezie masowej, w tym sposób legitymowania uczestników imprezy masowej oraz przeglądania ich bagaży i odzieży,

4) czynności podejmowane przez służby porządkowe i służby informacyjne w razie konieczności usunięcia osoby uczestniczącej w imprezie masowej zakłócającej porządek publiczny,

5) sposób dokumentowania przez służby porządkowe i służby informacyjne czynności podjętych w czasie wykonywania obowiązków

- mając na względzie zapewnienie właściwego wyzkolenia tych służb, ich wyposażenia i oznakowania oraz wykonywania obowiązków wynikających z niniejszej ustawy.”.

Uzasadnieniem proponowanej zmiany są wątpliwości co do zakresu zawartego w art. 23 ustawy upoważnienia ustawowego, wynikającego z obowiązującego brzmienia tego przepisu.

Konsekwencją przyjęcia powyższej propozycji byłaby konieczność dodania do projektu komisyjnego nowego przepisu, mającego charakter przepisu przejściowego, oznaczonego jako art. 3 (przy stosownej zmianie numeracji przepisu końcowego), w brzmieniu:

„Art. 3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wydanych na podstawie art. 23 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”.